

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

СЪВЕТ

РЕЗОЛЮЦИЯ НА СЪВЕТА

от 2 декември 2008 г.

относно координацията в областта на данъчното облагане на изхода

(2008/C 323/01)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като ОТБЕЛЯВА двете съобщения на Комисията от 19 декември 2006 г. до Съвета, Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет относно координацията на системите за пряко данъчно облагане на държавите-членки на вътрешния пазар и относно данъчното облагане на изхода;

като ПРИПОМНЯ, че поради съвместното съществуване в ЕС на различни данъчни системи прехвърлянето на стопанска дейност, подчинена на данъчния ред на една данъчна система, се третира различно от прехвърлянето на стопанска дейност, подчинена на законодателството на две или повече данъчни системи;

като ОТЧИТА във връзка с това целесъобразността на координацията, насочена към избягване, в съответствие с принципа на субсидиарност, на двойното данъчно облагане, което може да произтече от прехвърляне на стопански дейности, подчинени на данъчния ред на две или повече системи;

като НАБЛЯГА НА ТОВА, че всяко решение, предложено за постигане на тези цели, трябва да бъде съобразено с реалностите, да се опира във възможно най-голяма степен на съществуващите инструменти, включително на двустранните спогодби относно двойното данъчно облагане, да ограничава административната тежест за данъкоплатците и администрацията, и да защитава законните финансови интереси на държавите-членки;

освен това, като ПРИДАВА ОСОБЕНО ЗНАЧЕНИЕ на факта, че ръководните принципи са политически ангажимент, чието прилагане е оставено на решението на държавите-членки, и поради това не засяга нито правата и задълженията на държавите-членки, нито съответните компетенции на държавите-членки и Общността, определени в Договора;

ПРИКАНВА държавите-членки да приемат следните ръководни принципи:

А. „Прехвърляне на стопански дейности“ означава всяка операция, при която данъкоплатец, подлежащ на корпоративно данъчно облагане, или физическо лице, занимаващо се със стопанска дейност:

1. престава да подлежи на корпоративно данъчно облагане или на данък върху личните доходи в дадена държава-членка (изходната държава) и става обект на корпоративно данъчно облагане или данък върху личните доходи в друга държава (приемашата държава); или

2. прехвърля комбинация от активи и пасиви от седалище или място на стопанска дейност в изходната държава към място на стопанска дейност или седалище в приемашата държава.

Б. Когато при прехвърляне на стопански дейности изходната държава си запазва правото да обложи натрупаните резерви (реализираната, но все още необложена печалба) и да си възстанови, напълно или частично, отчислените провизии (все още неизвършени, но отчислени за данъчни цели разходи), приемашата държава може да предвиди формирането на резерви или на провизии в същия или различен размер в зависимост от приложимите правила за определяне на данъчната основа в тази държава и да разреши отчисляване от облагаемия резултат за данъчната година на формирането им.

В. Когато при прехвърляне на стопански дейности изходната държава си запазва правото да обложи потенциалните положителни разлики, съответстващи на притежаваните от данъчнозадълженото лице части от актива, изчислени като съотношение между пазарната стойност на тези части в момента на прехвърлянето и тяхната счетоводна стойност, приемашата държава приема тази пазарна стойност към датата на прехвърлянето при изчисляване на последващата положителна разлика в случай на разпореджане за прехвърляне.

- Г. В случай на несъгласие между приемащата държава и изходната държава относно пазарната стойност на активите към датата на прехвърлянето, двете държави уреждат спора си посредством съответната процедура.
- Д. Приемащата държава може да поиска прехвърлящият стопанската си дейност данъкоплатец да представи доказателства, че изходната държава е упражнила или ще упражни правата си при посочените по-горе условия, както и доказателства за пазарната стойност, приложима в изходната държава.
- Е. Разпоредбите на общностно ниво по отношение на взаимопомощта предоставят на приемащата държава рамка за съдействие на изходната държава, особено за целите на определянето на датата на прехвърляне.
-